

Jeg synes jo, det er underligt. Normalt begynder man i en familie med at holde husråd bag hjemmets fire vægge, inden man går ud og meddeler noget i den store offentlighed. Her er det det intime husråd, man begynder med, det er ikke statsministerens og regeringens landsmænd, men det er de europæiske statsledere, det er regeringen, som har sagt, at Frankrig og Holland ikke skal bestemme, hvad vi skal stemme.

Er det da ikke mærkeligt? Havde det ikke været mere naturligt, om regeringen først havde holdt husråd med sine landsmænd og så bagefter havde meddelt den europæiske offentlighed resultatet?

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Ordføreren ved udmærket godt, at han ikke skal friste mig ret meget for at ville deltage i kritik af den nuværende statsminister. Men lige netop på det her punkt synes jeg nu, at kritikken er urimelig. Jeg synes faktisk, at statsministeren på et meget tidligt tidspunkt gik ud med et synspunkt, som derefter blev diskuteret, og så har det undergået en forandring eller en nuancering.

Han sagde, at det ikke skal være franskmændene og hollænderne, der bestemmer, om vi skal stemme, men efterfølgende har han jo fornuftigvis lagt til, også efter vores råd, at der skal være en klar melding fra Frankrig og Holland, før det giver mening for os at stemme i Danmark. Så jeg synes egentlig, at han har gennemført præcis det, som hr. Jesper Langballe efterlyser.

Så hvor gerne jeg end ville skælde ud på den nuværende statsminister, synes jeg, han lige netop i denne her situation både har været åben og også har lyttet til de argumenter, som bl.a. vi er fremkommet med.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Meget apropos den ordveksling, der lige har fundet sted med hr. Jesper Langballe, vil jeg da gerne bede den socialdemokratiske ordfører om at kommentere det billede, han selv brugte i sin ordførertale, nemlig at det jo var helt utilfredsstillende, at Chirac og Schröder mødtes til nogle interne diskussioner og så bagefter kom ud med nogle løsninger.

Jeg ved godt, at jeg er fuldstændig enig med hr. Svend Auken i mit syn på forfatningstrakta-

ten, men jeg synes, det må være rimeligt her at diskutere risikoen for, at det europæiske samarbejde falder tilbage i et rent stormagtsdomineret samarbejde, hvis der kommer mudder i EU's beslutningsprocesser.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg mener faktisk, at det fransk-tyske samarbejde har været en fordel for Europa, fordi det har været båret af nogle visioner og ikke af national egoisme. Jeg synes derfor ikke helt, at kritikken, hvis den er meget generel, er rimelig. De har været med til at være drivende i opbygningen af Europa, og de har været parate til selv at ville betale til det. Jeg synes i meget høj grad, at man kunne savne en Kohl/Delors/Mitterrand/Willy Brandt-skikkelse i den aktuelle situation.

Det, der er faren, er, når det bliver, som fru Elisabeth Arnold beskriver, at man bare vil sætte sig på processen og undgå de store spørgsmål, i det her tilfælde i stedet for at forholde sig til det store franske nej og den stærke utilfredshed i Tyskland. Jeg tror, hr. Messerschmidt har fuldstændig ret i, at der også er en stor folkelig utilfredshed i Tyskland med europasamarbejdet måske af de samme grunde som dem, man har set i Frankrig, og faren er, at man ikke forholder sig til det spørgsmål og kommer med et konstruktivt bidrag, men i stedet siger til de andre, at de bare kan fortsætte deres afstemning. Det er det, man i min ungdom kaldte en gratis omgang.

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Tak for svaret. Jeg sigtede netop præcis til den beskrivelse, som var det sidste, hr. Svend Auken nævnte. Det er klart, at hele EU-samarbejdet jo fra starten af har været båret af, at der var nogle magter, nogle statsledere i Europa, som ikke vil gentage tidligere tiders katastrofer og som derfor ville samarbejde.

Er det så ikke rigtigt, at hr. Jesper Langballes afsky for topmøder jo præcis røber, at han slet ikke forstår, at topmøderne jo er det forum, hvor både små og store landes statsledere har præcis lige meget at sige, hvor også små lande kan komme til orde uden at blive tromlet af stormagterne?